

[Bjørner.]

fortsat at lægge hen i de gode år, således at der også i de dårlige år kan blive en afkastning til aktionærerne, ja, så sætter man simpelthen aktionærerne ind på at kræve, at der i det enkelte gode år gives det højst mulige udbytte, og hvilken indflydelse det vil have på aktiekurser, på udbyttepolitik, det kan man have en helt anden mening om end den, den højtærede handelsminister her har givet udtryk for; efter min opfattelse vil det netop lede til en meget stor variation i udbyttepolitik og kurser.

Forresten må jeg bebrejde den højtærede handelsminister, at han ved fremlæggelsen af dette lovforslag forholdt tinget meget væsentlige oplysninger til bedømmelse af det foreliggende forslag i forhold til den gældende lov. Der er jo sket dette, at lovforslaget, som det her foreligger, indeholder en udvidelse — hvad allerede den ærede ordfører for venstre gjorde opmærksom på —, eftersom det også inddrager de nye aktieselskaber, aktieselskaber stiftet efter maj 1940. I den gamle § 2 var disse selskaber undtaget, her er denne undtagelsesbestemmelse forsvundet, men i bemærkningerne til lovforslaget står der om §§ 2 og 3, at disse paragraffer er ligelydende med de tilsvarende bestemmelser i den gældende lov. Det er de ikke, det er galt. Dagbladet „Børsen“ har i en ledende artikel gjort opmærksom derpå, men det er jo kedeligt, at det er på den måde, man skal blive opmærksom på væsentlige ændringer i de lovforslag, der foreligger. Det er altid kedeligt, når det kan siges, at der forholdes tinget oplysninger af interesse for bedømmelsen af en sag, og jeg finder det beklageligt, at den højtærede handelsminister ikke har gjort opmærksom på dette.

Den højtærede handelsminister er meget betænkelig ved at give slip på loven, bl. a. under henvisning til risikoen ved at forøge købekraften væsentligt indenfor visse dele af befolkningen. Men ser man på de beregninger, der findes i bemærkningerne til lovforslaget, vil man se, at i det gode år 1946 indtjente de undersøgte selskaber et overskud på 441 mill. kr., hvoraf de udbetalte 163 mill. kr. i dividende. Selv om man nu gik ud fra, at selskaberne ved lovens bortfald gennemsnitlig ville gå op til at udbetale 5 pct. af egenkapitalen i udbytte, ville det kun medføre øgede dividendeudbetalinger på omkring 80 mill. kr., hvoraf finansministeren jo så til sin tid ville modtage sin klækkelige part.

Hvis man nu sammenligner med de beløb, vi lige har pumpet ud i købekraft til tjenestemændene — og man kunne jo betragte sparerne, aktionærerne, som en slags erhvervslivets tjenestemænd, der også kan have krav på en rimelig afkastning af deres indsats —, eller hvis man ser på arbejdslønnen — der udbetales her i landet 6 milliarder kr. —, kan man vist ikke være så ængstelig for at udpumpe en købekraft af denne størrelse, navnlig da den jo vil falde på folk, der gennem deres opsparing og investering har vist, at de er i stand til at spare og investere fremfor at forbruge. Jeg tror ikke, der er nogen som helst grund til at frygte følgerne ved lovens bortfald. Fondsbørsen er jo ret fintmærkende, når det drejer sig om at vurdere udbyttemuligheder. Dagbladet „Børsen“ gjorde den 11. i denne måned opmærksom på lovforslagets virkninger for 11 af de dagligt noterede dampskibsselskaber, der ville blive i stand til gennemsnitligt at sætte deres udbytte op med godt $5\frac{1}{2}$ pct. Alligevel så man, at i tiden fra den 7. oktober, da lovforslaget først blev bekendt, til den 23. oktober steg kurserne for disse dampskibsselskaber gennemsnitligt med kun godt 3,07 points. Senere er de steget mere, det skyldes andre årsager, stigende fragtrater o. s. v., som jeg ikke skal komme ind på, men der er efter min overbevisning intet at frygte ved, at man nu lader den krigstidsrestriktion bortfalde.

Jeg gav allerede ved anden behandling den 28. maj af den gældende lov udtryk for retsforbundets principielle synspunkter og kan henvisne til mine udtalelser dengang. Jeg skal blot her nævne, at vi ser sådan på det, at en lov som denne kan, hvis den fortsætter udover krigs- og krisetid, kun være medvirkende til at svække befolkningens tillid til aktieselskabsformen, som dog er af uhyre stor betydning for dansk erhvervsliv. Sparerne har investeret ca. 5 milliarder kr. i aktieselskaber, og disse sparere buiver efter vor opfattelse ikke behandlet på en fair måde, så længe man lader denne lovgivning bestå.

Vi ser sådan på det, at uanset om man arbejder for sig selv eller for andre, eller man arbejder sammen med andre, f. eks. i aktieselskabs form, har man krav på det fulde udbytte af sit arbejde, og det fratager man ved denne lovgivning aktionærerne. Man kan desuden ikke uden varig skade for investeringslysten, for opsparingsevnen, fortsætte med en lovgivning af den art. Man kan måske skalte og valte med dem, der har investeret i aktieselskaber, men ikke uden risiko